

แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตามโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่
โดยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

ตามที่รัฐบาลกำหนดให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญของชาติที่ทุกหน่วยงานจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหานี้ให้เบาบางลงจนหมดสิ้นโดยเร็ว ซึ่งการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่จะสำเร็จหากมีการปฏิบัติโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบที่ใกล้ชิดกับประชาชน และมีกลไกการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ในการนี้ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตอ.ปส. ได้มีคำสั่งที่ ๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปส.อปท.) กำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการแต่งตั้งไว้สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ ศปส. อปท. ให้จัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการดำเนินการและประสานงานให้เกิดผลการปฏิบัติตามแผน นอกจากนี้ใน Roadmap การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในยุทธศาสตร์ด้าน Demand ยุทธศาสตร์ด้าน Potential Demand และยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้เล็งเห็นความสำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายในชาติต้องร่วมกันดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และกล้าเผชิญกับปัญหา ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นหน่วยงานหลักในพื้นที่ที่จะดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บรรลุเป้าหมายและสร้างความยั่งยืนในการดำเนินการ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

ส่วนที่ ๑

ความเชื่อมโยงของแผนแต่ละระดับ

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังนี้

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถ ในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

๑.๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกอกราชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและ ช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความสุขของประชากรไทย

(๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ

(๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

(๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

(๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๑.๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคูณรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตักพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการเข้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(ก) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(ข) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(ค) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(ง) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการกระจายรายได้
- (๒) ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทยรักษาศีลธรรม มีครอบครัวที่มั่นคง และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่เป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นมีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิดผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๑.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคมชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัวชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
- (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๑.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจักระบบอนุรักษ์ พื้ฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
(๒) การวางระบบการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกมูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๑.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมาย ต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่ การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับ บทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. **สาระของยุทธศาสตร์ชาติ** กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

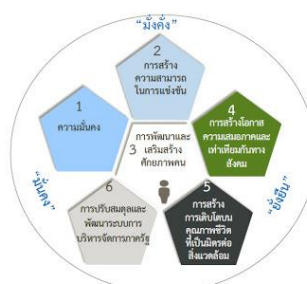
๒. **ระบบและกฎหมาย** มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. **กลไกสู่การปฏิบัติ** มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๔. **การยอมรับของสังคม** มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคน
ไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
เศรษฐกิจ

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืน แม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)
- (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค
- (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
- (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (๑) วิสัยทัศน์
- (๒) ยุทธศาสตร์
- (๓) เป้าประสงค์
- (๔) ตัวชี้วัด
- (๕) ค่าเป้าหมาย
- (๖) กลยุทธ์
- (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน

ที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัย และเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์การต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทาง ของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไข ทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจน การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแส แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถ เติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยสืบสาน รักษา ต่อยอด การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลก ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่าง การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ กับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุล ทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการ องค์การต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอก และภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม เป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนাবรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผล ให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิตหรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงกำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคน ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ ภาครวมผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขัน ของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมาย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลโลกใหม่

มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบัน ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็น การพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่าง ยั่งยืน” โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และการบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร
๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑

๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
๖. การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้
๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร
๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร
๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร
๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๑๒. การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๒

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศ และมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๒

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

๒. การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

๔. การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและภาครัฐสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิต และบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี

๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย
๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๔

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
 ๒. องค์กรมีความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ
 ๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
 ๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ
- ##### กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๔
๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
 ๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
 ๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
 ๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
 ๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย
 ๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
๓. การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
๔. การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ

จากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
๓. จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
๔. การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
๖. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพและผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน **เป้าหมายหลักการพัฒนา**

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

**หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
เป้าหมายหลักการพัฒนา**

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
๒. คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยง

ภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 ๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 ๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด
- บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอน

ต่ำ

๕. การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๑

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. การอนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๒

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๒

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ
๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลง
ภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้

๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงคล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์สะดวกและประหยัด

๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยงเปิดกว้าง
และมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะ
ที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ
การพัฒนาประเทศ

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓)

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนา ตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุน หรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาเป้าหมายหลัก

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัด แต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversityทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน “๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน” (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มี การปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวน การดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอ รายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีเจตจำนงที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs

ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่น มีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานราก ขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัด สถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน : SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนา ที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกัน และกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชน ในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวช่วยให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการ ทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทาง ในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระ การพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือ ในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการ ที่ออกนอกกลุ่มแนวทางไปจาก SDGs ได้

(๓) แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

- เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่ ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดนรวมทั้งพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตก (CWEC) ให้เป็นศูนย์กลาง การกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๓.๒ แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล (นครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ)

เป้าหมายการพัฒนา : กลุ่มจังหวัดอัจฉริยะที่ยั่งยืน

พันธกิจ

- ส่งเสริมระบบธุรกิจเกษตรอัจฉริยะ ให้ชุมชนและภาคการผลิตมีความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มมูลค่า
- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเดินทางสัญจร รวมทั้งคำนึงถึงความปลอดภัย
- ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย ให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข สู่การเป็นเมืองน่าอยู่
- พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และพหุวัฒนธรรม

เป้าประสงค์รวม : เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน

เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๒

ประชาชนมั่งคั่ง ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด

ต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (หรือไม่น้อยกว่า ๐.๕)

ประเด็นการพัฒนา

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมด้วยระบบธุรกิจเกษตรอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ พัฒนาชุมชนการผลิตด้วยการส่งเสริมปัจจัยการผลิตที่ทันสมัยต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๒ เพิ่มสินค้านวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

สากล

๑.๓ สนับสนุนให้เกิดการขยายตัวการจัดการระบบการผลิตตามแนวทางการปฏิบัติที่ดี การจัดการระบบความปลอดภัยทางชีวภาพระดับฟาร์ม และสร้างผู้แนะนำการพัฒนาการผลิตตามมาตรฐาน

๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และระบบป้องกันบรรเทาพิบัติ

ภัย

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของเมือง/ชุมชน และเพิ่มประสิทธิภาพระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์

๒.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและระบบป้องกันน้ำท่วมเขตเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่สังคมน่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เสริมสร้างอาชีพให้กับประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ

๓.๒ ส่งเสริมสถานบริการสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสุขภาพอย่างทั่วถึง สถานบริการสุขภาพที่มีสุขภาพตามมาตรฐานกำหนด

๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่

หลากหลาย

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล

๔.๒ พัฒนาพื้นที่เชิงการเกษตรมูลค่าสูง รองรับการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้แบบ one day trip และเพิ่มรายได้จากกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

๔.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ ส่งเสริมการมองเที่ยวเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“ปทุมธานี เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางธุรกิจบริการ และฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

พันธกิจ

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน

๒. เพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ด้านเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุข ทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

เป้าประสงค์รวม

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

๒. ผลิตภัณฑ์เกษตร อาหารและอุตสาหกรรมมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีศักยภาพเชิงธุรกิจ

๓. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเชื่อมโยงธุรกิจและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน

๔. ประชาชนมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งที่อยู่อาศัย สะอาดสวยงามปลอดภัย ภายใต้สังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ

สังคม

วัตถุประสงค์

๑. จังหวัดปทุมธานี มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. จังหวัดปทุมธานี มีระบบโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างระบบและกลไกในการควบคุมเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับชุมชน

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๔. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับการผลิต ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ให้มีมูลค่าสูง ได้มาตรฐานสู่ตลาดโลก

วัตถุประสงค์

๑. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการเพิ่มขึ้น
๒. การผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และภาคบริการเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม
๒. เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการและธุรกิจบริการ
๓. พัฒนาตลาดสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ เชื่อมโยงตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชื่อมโยงธุรกิจและมาตรฐานบริการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มภาคการท่องเที่ยว
๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มในแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง
๓. ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนและชุมชนให้มีคุณภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคม

วัตถุประสงค์

คนในจังหวัดปทุมธานี มีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและโอกาสในการประกอบอาชีพ กระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
๒. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และชุมชนทุกมิติ (เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความมั่นคง และความปลอดภัย)

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปทุมธานี
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาสาธารณูปโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ประชาชนอยู่ดีมีสุขถ้วนหน้า ชุมชนคลองห้าพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน

๒. พัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และเป็นชุมชนสันติสุข

๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมสอดคล้องต่อการดำเนินชีวิต

๔. ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมการลงทุน อาชีพ การเกษตร

๖. พัฒนาการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประสานงานทุกภาคส่วน รวมถึงการสร้างเครือข่าย

๗. ส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวของตำบลคลองห้า

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมพัฒนาระบบสาธารณูปโภค

แนวทางการพัฒนา

๑.๑. การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑.๑. ก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและการขนส่ง

๑.๑.๒. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๑.๑.๓. จัดทำผังเมืองและการควบคุมอาคาร

๑.๑.๔. ก่อสร้างและปรับปรุงเขื่อนกันดิน

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๒.๑. การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๒.๑.๑. ส่งเสริมการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น
- ๒.๑.๒. ส่งเสริมการบริหารและบังคับการเทศกิจ
- ๒.๑.๓. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๒.๑.๔. ส่งเสริมการรณรงค์เพื่อให้เกิดวินัยจราจรลดการเกิดอุบัติเหตุ
- ๒.๑.๕. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๑.๖. เยียวยาช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณภัย
- ๒.๑.๗. ก่อสร้างและปรับปรุงประตูละบายน้ำหรือทางระบายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และน้ำท่วมขัง
- ๒.๑.๘. ศูนย์ประสานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- ๒.๑.๙. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน
- ๒.๑.๑๐. ศูนย์จิตอาสา
- ๒.๑.๑๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๒.๑.๑๒. การรักษาความปลอดภัยสถานที่ อาคาร

ฯลฯ

๒.๒. การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

- ๒.๒.๑. การสังคมสงเคราะห์และการจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ป่วยที่ยากไร้
- ๒.๒.๒. การสังคมสงเคราะห์และการจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน
- ๒.๒.๓. ช่วยเหลือประชาชนด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๒.๒.๔. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- ๒.๒.๕. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาทางสังคม

ฯลฯ

๒.๓. การส่งเสริมสาธารณสุข กีฬา และนันทนาการ

- ๒.๓.๑. ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- ๒.๓.๒. การให้บริการสาธารณสุข
- ๒.๓.๓. ช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณสุข
- ๒.๓.๔. ป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้งโรคติดต่อ โรคระบาด ฯลฯ
- ๒.๓.๕. จัดสถานที่กักกันเพื่อป้องกันโรคติดต่อ
- ๒.๓.๖. ส่งเสริมระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- ๒.๓.๗. ให้บริการรักษาพยาบาลนอกสถานที่
- ๒.๓.๘. ส่งเสริม รักษา ฟันฟูด้านสุขภาพ
- ๒.๓.๙. ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา
- ๒.๓.๑๐. มวลชนด้านกีฬาและนันทนาการ
- ๒.๓.๑๑. ส่งเสริมโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข

ฯลฯ

๒.๔. การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ และข้อมูลข่าวสาร

๒.๔.๑. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกกระบบ และตามอัยาศัย

๒.๔.๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ในระบบ นอกกระบบ และตามอัยาศัย

๒.๔.๓. ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน

๒.๔.๔. พัฒนาบริการผลิตสื่อการสอน

๒.๔.๕. ส่งเสริมการวางแผนการจัดการศึกษา

๒.๔.๖. พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๒.๔.๗. ส่งเสริมการศึกษาภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๓.๑. การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

๓.๑.๑. พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์

๓.๑.๒. พัฒนาและปรับปรุงพื้นที่สาธารณะ

๓.๑.๓. ส่งเสริมการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในแหล่งน้ำ

๓.๑.๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๓.๑.๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการแหล่งน้ำ

๓.๑.๖. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะในครัวเรือน/ชุมชน

๓.๑.๗. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย

๓.๑.๘. พัฒนาชุดลอกเพื่อการกำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ

๓.๑.๙. พัฒนากำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ

๓.๑.๑๐ การอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๔.๑. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑.๑. ส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑.๒. อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น

๔.๑.๓. รักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔.๑.๔. ส่งเสริมการศาสนา

๔.๑.๕. อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และงานศิลป์ในท้องถิ่น

๔.๑.๖. ปกป้องจิตสำนึกที่ดีให้กับประชาชน

๔.๑.๗ อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๕.๑. การส่งเสริมอาชีพ

- ๕.๑.๑. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP. และผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๕.๑.๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมของกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชน
- ๕.๑.๓. พัฒนาขีดความสามารถกลุ่มอาชีพสู่เชิงพาณิชย์
- ๕.๑.๔. ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริฯ
- ๕.๑.๕. พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ

ฯลฯ

๕.๒. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและการพัฒนาด้านการเกษตร

- ๕.๒.๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร
- ๕.๒.๒. ส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีทางการเกษตร
- ๕.๒.๓. พัฒนาชุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๕.๒.๔. ส่งเสริมพืชผักสวนครัวและผลไม้
- ๕.๒.๕. ช่วยเหลือประชาชนด้านเกษตรกร
- ๕.๒.๖. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
- ๕.๒.๗. ส่งเสริมการประมง
- ๕.๒.๘. ส่งเสริมการแปรรูปการเกษตร

ฯลฯ

๕.๓. การส่งเสริมการลงทุน

- ๕.๓.๑. ส่งเสริมการลงทุน
- ๕.๓.๒. ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๕.๓.๓. ส่งเสริมกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เพื่อยกระดับไปสู่สถาบันการเงินชุมชน

ฯลฯ

๕.๔. การวิสาหกิจชุมชน

- ๕.๔.๑. พัฒนานวัตกรรมของวิสาหกิจชุมชนทั้งภาคการผลิต สินค้า และบริการ
- ๕.๔.๒. พัฒนาการให้ความรู้ภาคการผลิตและตลาดแรงงานให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา

๖.๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

- ๖.๑.๑. สนับสนุนการประชาคมหมู่บ้าน
- ๖.๑.๒. จัดประชาคมท้องถิ่น
- ๖.๑.๓. เสริมสร้างศักยภาพให้ชุมชนเข้มแข็ง
- ๖.๑.๔. ส่งเสริมประชาธิปไตย
- ๖.๑.๕. ส่งเสริมการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน
- ๖.๑.๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

ฯลฯ

- ๖.๒. การพัฒนาบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการ
- ๖.๒.๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กร
 - ๖.๒.๒. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการให้บริการสาธารณะ
 - ๖.๒.๓. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนด้านระบบดิจิทัล
 - ๖.๒.๔. พัฒนาระบบสารสนเทศ
 - ๖.๒.๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์
 - ๖.๒.๖. พัฒนาระบบการจดทะเบียนพาณิชย์
 - ๖.๒.๗. พัฒนาระบบการรับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน นิติการ
 - ๖.๒.๘. จัดทำแผนที่ภาษี/ฐานข้อมูลภาษี
 - ๖.๒.๙. พัฒนาระบบการจัดหารายได้และการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม
 - ๖.๒.๑๐. เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น โดยยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ การปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม และสร้างวินัยแก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
 - ๖.๒.๑๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์

ฯลฯ

- ๖.๓. การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- ๖.๓.๑. สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๗.๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๗.๑.๑. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

- ๗.๑.๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

ฯลฯ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑. ตำบลคลองห้ามีระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการครอบคลุมทั่วถึง
- ๒. ประชาชนในตำบลคลองห้ามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๓. ตำบลคลองห้ามีสภาพแวดล้อมที่ดี และภูมิทัศน์ที่สวยงาม
- ๔. ตำบลคลองห้ามีการอนุรักษ์ภูมิปัญญา จารีตประเพณี ตลอดจนฟื้นฟูและธำรงรักษา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
- ๕. ประชาชนในตำบลคลองห้าได้รับการส่งเสริมอาชีพ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและการพัฒนาด้านการเกษตร การลงทุน และการวิสาหกิจชุมชน และมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๖. ประชาชนได้รับการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลคลองห้า
- ๗. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของตำบลคลองห้า

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมพัฒนาระบบสาธารณูปโภค

- ๑) มีการฝึกอบรมระบบผังเมืองรวม
- ๒) จำนวนระบบสาธารณูปการ รวมถึงการคมนาคม ที่ได้รับการก่อสร้างพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้น
- ๓) จำนวนถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบที่ได้รับการบำรุงรักษา
- ๔) จำนวนเขื่อนกันดิน ที่ได้รับการก่อสร้างพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- ๑) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒) จำนวนกิจกรรมที่ให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยโรคเอดส์
- ๓) จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคม
- ๔) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการดูแลสุขภาพอนามัยและการกีฬา
- ๕) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- ๑) จำนวนสถานที่ของตำบลคลองห้าที่ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์
- ๒) จำนวนโครงการที่ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๑) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี
- ๒) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการเศรษฐกิจ

- ๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ ให้แก่ประชาชนและกลุ่มอาชีพ
- ๒) จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและพัฒนาด้านการเกษตร
- ๓) จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาเพื่อรองรับการลงทุน
- ๔) จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมการวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

- ๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๒) ร้อยละของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติราชการ
- ๓) จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๑) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลคลองห้า

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑) มีการฝึกอบรมระบบผังเมืองรวม	๑ ครั้ง ขึ้นไป	๑ ครั้ง ขึ้นไป	๑ ครั้ง ขึ้นไป	๑ ครั้ง ขึ้นไป	๑ ครั้ง ขึ้นไป
๒) จำนวนระบบสาธารณูปการ รวมถึงการคมนาคม ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๓) จำนวนถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ที่ได้รับการบำรุงรักษา	๙๐ เส้นทาง	๙๐ เส้นทาง	๙๐ เส้นทาง	๙๐ เส้นทาง	๙๐ เส้นทาง
๔) จำนวนเขื่อนกันดิน ที่ได้รับการก่อสร้างพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้น	๑ แห่ง ขึ้นไป	๑ แห่ง ขึ้นไป	๑ แห่ง ขึ้นไป	๑ แห่ง ขึ้นไป	๑ แห่ง ขึ้นไป
๕) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๔ กิจกรรม ขึ้นไป	๔ กิจกรรม ขึ้นไป	๔ กิจกรรม ขึ้นไป	๔ กิจกรรม ขึ้นไป	๔ กิจกรรม ขึ้นไป
๖) จำนวนกิจกรรมที่ให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยโรคเอดส์	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๗) จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาและแก้ไข ปัญหาสังคม	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๘) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการดูแลรักษา สุขภาพอนามัยและการกีฬา	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป
๙) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร	๑๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๕ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๐) จำนวนสถานที่ของตำบลคลองห้าที่ ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์	๑๖ แห่ง ขึ้นไป	๑๖ แห่ง ขึ้นไป	๑๖ แห่ง ขึ้นไป	๑๖ แห่ง ขึ้นไป	๑๖ แห่ง ขึ้นไป
๑๑) จำนวนโครงการที่ดำเนินงานด้านการ อนุรักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ	๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป	๑๐ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๑) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๒) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมกิจกรรม ทางศาสนา	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป	๖ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๓) จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริม อาชีพและสร้างรายได้ ให้แก่ประชาชน และกลุ่มอาชีพ	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑๔) จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา ศักยภาพเกษตรกรและพัฒนาด้าน การเกษตร	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๕) จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา เพื่อรองรับการลงทุน	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป	๒ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๖) จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการ ส่งเสริมการวิสาหกิจชุมชน	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๗) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชน	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป	๕ กิจกรรม ขึ้นไป
๑๘) ร้อยละของบุคลากรขององค์การ บริหารส่วนตำบลคลองห้า ได้รับการ พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติราชการ	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๑๙) จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการตาม นโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การ พัฒนาจังหวัด	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป
๒๐) จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในตำบลคลองห้า	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป	๑ กิจกรรม ขึ้นไป

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมพัฒนาระบบสาธารณสุขปโมค

กลยุทธ์

๑.๑. การพัฒนาระบบสาธารณสุขปโมคและโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑.๑. ก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและการขนส่ง
- ๑.๑.๒. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโมคและสาธารณสุขการ
- ๑.๑.๓. จัดทำผังเมืองและการควบคุมอาคาร
- ๑.๑.๔. ก่อสร้างและปรับปรุงเขื่อนกันดิน

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์

๒.๑. การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๒.๑.๑. ส่งเสริมการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น
- ๒.๑.๒. ส่งเสริมการบริหารและบังคับการเทศกิจ
- ๒.๑.๓. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๒.๑.๔. ส่งเสริมการรณรงค์เพื่อให้เกิดวินัยจราจรลดการเกิดอุบัติเหตุ
- ๒.๑.๕. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๑.๖. เยียวยาช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณภัย

- ๒.๑.๗. ก่อสร้างและปรับปรุงประตูละบายน้ำหรือทางระบายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไข
ปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และน้ำท่วมขัง
- ๒.๑.๘. ศูนย์ประสานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- ๒.๑.๙. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน
- ๒.๑.๑๐. ศูนย์จิตอาสา
- ๒.๑.๑๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๒.๑.๑๒ การรักษาความปลอดภัยสถานที่ อาคาร

ฯลฯ

๒.๒. การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

- ๒.๒.๑. การสังคมสงเคราะห์และการจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ
ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ป่วยที่ยากไร้
- ๒.๒.๒. การสังคมสงเคราะห์และการจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน
- ๒.๒.๓. ช่วยเหลือประชาชนด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๒.๒.๔. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- ๒.๒.๕. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาทางสังคม

ฯลฯ

๒.๓. การส่งเสริมสาธารณสุข กีฬา และนันทนาการ

- ๒.๓.๑. ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- ๒.๓.๒. การให้บริการสาธารณสุข
- ๒.๓.๓. ช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณสุข
- ๒.๓.๔. ป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้งโรคติดต่อ โรคระบาด ฯลฯ
- ๒.๓.๕. จัดสถานที่กักกันเพื่อป้องกันระงับโรคติดต่อ
- ๒.๓.๖. ส่งเสริมระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- ๒.๓.๗. ให้บริการรักษาพยาบาลนอกสถานที่
- ๒.๓.๘. ส่งเสริม รักษา ฟื้นฟูด้านสุขภาพ
- ๒.๓.๙. ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา
- ๒.๓.๑๐. มวลชนด้านกีฬาและนันทนาการ
- ๒.๓.๑๑. ส่งเสริมโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข

ฯลฯ

๒.๔. การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ และข้อมูลข่าวสาร

- ๒.๔.๑. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
- ๒.๔.๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
- ๒.๔.๓. ส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- ๒.๔.๔. พัฒนาบริการผลิตสื่อการสอน
- ๒.๔.๕. ส่งเสริมการวางแผนการจัดการศึกษา
- ๒.๔.๖. พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๒.๔.๗. ส่งเสริมการศึกษาภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๓.๑. การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑.๑. พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์
- ๓.๑.๒. พัฒนาและปรับปรุงพื้นที่สาธารณะ
- ๓.๑.๓. ส่งเสริมการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในแหล่งน้ำ
- ๓.๑.๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๓.๑.๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการแหล่งน้ำ
- ๓.๑.๖. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะในครัวเรือน/ชุมชน
- ๓.๑.๗. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๓.๑.๘. พัฒนาชุดลอกเพื่อการกำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ
- ๓.๑.๙. พัฒนากำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ
- ๓.๑.๑๐. การอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

๔.๑. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๔.๑.๑. ส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔.๑.๒. อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น
- ๔.๑.๓. รักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่น
- ๔.๑.๔. ส่งเสริมการศาสนา
- ๔.๑.๕. อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และงานศิลป์ในท้องถิ่น
- ๔.๑.๖. ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้กับประชาชน
- ๔.๑.๗. อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๕.๑. การส่งเสริมอาชีพ

- ๕.๑.๑. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP. และผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๕.๑.๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมของกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชน
- ๕.๑.๓. พัฒนาขีดความสามารถกลุ่มอาชีพสู่เชิงพาณิชย์
- ๕.๑.๔. ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริฯ
- ๕.๑.๕. พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ

ฯลฯ

๕.๒. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและการพัฒนาด้านการเกษตร

- ๕.๒.๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร
- ๕.๒.๒. ส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีทางการเกษตร
- ๕.๒.๓. พัฒนาชุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๕.๒.๔. ส่งเสริมพืชผักสวนครัวและผลไม้
- ๕.๒.๕. ช่วยเหลือประชาชนด้านเกษตรกร
- ๕.๒.๖. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
- ๕.๒.๗. ส่งเสริมการประมง
- ๕.๒.๘. ส่งเสริมการแปรรูปการเกษตร

ฯลฯ

๕.๓. การส่งเสริมการลงทุน

- ๕.๓.๑. ส่งเสริมการลงทุน
- ๕.๓.๒. ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๕.๓.๓. ส่งเสริมกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เพื่อยกระดับไปสู่สถาบันการเงินชุมชน

ฯลฯ

๕.๔. การวิสาหกิจชุมชน

- ๕.๔.๑. พัฒนานวัตกรรมของวิสาหกิจชุมชนทั้งภาคการผลิต สินค้า และบริการ
- ๕.๔.๒. พัฒนาการให้ความรู้ภาคการผลิตและตลาดแรงงานให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๖.๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

- ๖.๑.๑. สนับสนุนการประชาคมหมู่บ้าน
- ๖.๑.๒. จัดประชาคมท้องถิ่น
- ๖.๑.๓. เสริมสร้างศักยภาพให้ชุมชนเข้มแข็ง
- ๖.๑.๔. ส่งเสริมประชาธิปไตย
- ๖.๑.๕. ส่งเสริมการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน
- ๖.๑.๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

ฯลฯ

๖.๒. การพัฒนาบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการ

- ๖.๒.๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กร
- ๖.๒.๒. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในกาให้บริการสาธารณะ
- ๖.๒.๓. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนด้านระบบดิจิทัล
- ๖.๒.๔. พัฒนาระบบสารสนเทศ
- ๖.๒.๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์
- ๖.๒.๖. พัฒนาระบบการจดทะเบียนพาณิชย์

- ๖.๒.๗. พัฒนาระบบการรับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน นิติการ
- ๖.๒.๘. จัดทำแผนที่ภาษี/ฐานข้อมูลภาษี
- ๖.๒.๙. พัฒนาระบบการจัดการรายได้และการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม
- ๖.๒.๑๐. เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
ในการปฏิบัติหน้าที่ การปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม และสร้าง
วินัยแก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
- ๖.๒.๑๑ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์

ฯลฯ

๖.๓. การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล

๖.๓.๑. สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล

ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๗.๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗.๑.๑. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

๗.๑.๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

ฯลฯ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ จะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลปทุมธานี ในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา และโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ที่ใช้หลัก SWOT ดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้ามีรายได้จากการจัดเก็บเอง
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้ามีบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้ามีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอใช้เครื่องมือปฏิบัติงานและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้ามีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย เชื่อมต่อข้อมูลได้รวดเร็ว
- ตำบลคลองห้ามีมีหน่วยงานราชการระดับประเทศอยู่ในพื้นที่
- ตำบลคลองห้ามีวัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นเอกลักษณ์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ตำบลคลองห้ามีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- ตำบลคลองห้าอยู่ใกล้มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง
- ตำบลคลองห้ามีคลองชลประทานและสระเก็บน้ำ ในพื้นที่

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- รายได้ที่จัดเก็บเองและที่ได้รับงบประมาณจัดสรรไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นยังมีลักษณะเบาบาง
- ความสมัครสมานสามัคคีมีลักษณะเบาบาง เกิดความแบ่งแยกเฉพาะกลุ่ม
- เครื่องจักรกลในการปฏิบัติงานและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในพื้นที่ ยังไม่เพียงพอ

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้าได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้าได้รับการสนับสนุนโครงการที่เกินศักยภาพ
- รัฐบาลมีนโยบายที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- มีเส้นทางคมนาคมสายหลัก สายรอง สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชน
- พื้นที่ใกล้เคียงมีสถาบันทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีโรงพยาบาลระดับอำเภอ

๔) อุปสรรค (T : Threat)

- ปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด
- ไม่มีพื้นที่สาธารณะที่จะดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการ
- ไม่มีพื้นที่สำหรับรองรับปัญหาด้านขยะมูลฝอย
- ปัญหาภัยแล้ง

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ด้านเศรษฐกิจ

- ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกทำให้เกิดความผันผวนทางด้านราคาพืชผลทางการเกษตร และการแข่งขันกับกลุ่มสมาชิกในประเทศอาเซียนมีอัตราสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาพืชผลทางการเกษตรของประชาชนราคาตกต่ำ

ด้านสังคม

- กระแสวัตถุนิยมก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เขาไปในทุกชุมชน ละเลยคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมเปลี่ยนจากสังคมพึ่งพาตนเอง เป็นสังคมที่ขอรับความช่วยเหลือ และโครงสร้างของประชากรจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ความไม่พร้อมด้านการศึกษาและการสร้างชุมชนใหม่มีความเข้มแข็ง ปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมให้มีความเข้มแข็ง และพึ่งพาตนเองได้

- ปัจจุบันสถานการณ์เฝ้าระวังปัญหาเสพติดในภาพรวมของตำบลคลองห้า มีการแพร่ระบาดในทุกหมู่บ้าน สถานการณ์เฝ้าระวังของตำบลคลองห้า มีพื้นที่เฝ้าระวังพิเศษ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๑๖ เนื่องจากเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างตำบล (ตำบลบึงยี่โถ, ตำบลคลองสี่, ตำบลคลองหก) และระหว่างจังหวัด (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

สถานการณ์ยาเสพติดยังไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก ปัจจุบันมีผู้ถูกจับกุมความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษได้พบโทษออกมาเป็นจำนวนมาก และกลับออกมายังมีพฤติกรรมเดิมๆ หรือบางคนเปลี่ยนสถานะจากผู้เสพยากลายเป็นผู้ขาย

ด้านสิ่งแวดล้อม

- การพัฒนาเศรษฐกิจทำให้เกษตรกรเน้นการปลูกพืชโดยใช้สารเคมี ตลอดจนเทคโนโลยีด้านการพัฒนาพลังงานทดแทนมีราคาแพง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปัจจุบันสภาพสิ่งแวดล้อมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า เริ่มก่อปัญหาในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางน้ำ อากาศ ฝุ่นละออง เสียง กลิ่น จากกระบวนการผลิตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการแต่ไม่มากนัก โดยเฉพาะเรื่องการรักษาความสะอาด เนื่องจากมีการขยายตัวของชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ต้องประสบกับปัญหาด้านการจัดเก็บและทำลายขยะมูลฝอย เนื่องจากมีเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ และสถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ด้านบริหารจัดการภาครัฐ

- ภาครัฐยังขาดการพัฒนาด้านทักษะภาษาต่างประเทศ